

In memoriam Wim van de Vossenbergh

De vlag in top bij het in aanbouw zijnde kapelletje van St. Jorisgilde, een hoogtepunt. Enkele dagen later komt Wim van de Vossenbergh te overlijden, een dieptepunt voor ons gilde. Hoe tegenstrijdig het kan gaan in het leven, dat blijkt nu wel weer.

Wim van de Vossenbergh, erelid van St. Jorisgilde, overleed dinsdag 6 september. In Gemert en directe omgeving wonen wel vijf Wimmen van de Vossenbergh. Maar er is maar een Wim bijna 50 jaar de kapitein van de Rooi Schut geweest, en dat is Wim uit de Borretstraat in Gemert. Wim is inmiddels ons erelid, en vormde ook twee jaar samen met zijn vrouw Thea van de Vossenbergh-Hubers het koningspaar van ons gilde. Maar vooral denken we bij Wim aan de kapitein van ons gilde. Bijna 50 jaar was hij met hart en ziel het gezicht van de Rooi Schut. Op straat ontwikkelde Wim zich als het boegbeeld, het aanspreekpunt de bewaker en vertolker van het gildegoed.

In zijn functie als kapitein evenaarde niemand Wim. Bij het gilde ging hij geen enkele discussie uit de weg, en zijn opvattingen konden soms wel eens voor dilemma's zorgen. Menige noot moest dan worden gekraakt. Zodra het gilde zich weer toonde aan de buitenwereld, dan was Wim degene die eenduidigheid afdwong en zorgde voor een goed afgestemd gilde. Vermaard zijn ook zijn toespraken naar hoogwaardigheidsbekleders, jubilarissen en nieuwe dekens toe. Hij wist hier altijd weer iets speciaals van te maken. Eenieder kon smullen van zijn speech met de nodige humor, maar altijd heel waardig. Ook in verdriet, zoals bij uitvaarten raakte Wim welgemeend de juiste snaar, passend bij de overledene en familie. Wim is, was hierin heel groots!

Wim, een gildebroeder met de intentie om het goede van het gildebroederschap te koesteren, ontwikkelen en te beschermen. En niet te verge-

ten, ervan te genieten, want dat kon Wim ook als geen ander.

Zaterdag 10 september, gaan we Wim met gilde-eer begeleiden naar zijn laatste rustplaats. Hij laat een grote leegte achter bij ons gilde, maar uiteraard vooral in zijn gezin. Zijn gezin dat hem de ruimte bood om uit te groeien tot zo'n gezichts-

bepalende leider in ons gilde. Daarvoor grote dank.

Wij wensen zijn vrouw Thea en zijn kinderen en kleinkinderen dan ook heel veel sterkte toe.

*Namens St. Jorisgilde,
Deken-schrijver Jos Berkens*